

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenej **A. N. a spol.**, pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 20, § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 6 T 28/2009 prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2013 v Bratislave dovolanie obvineného **L. P.** podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ing. V. Š., advokátky so sídlom K. X., B. B., proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011 sp. zn. 3 To 318/2010 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. P.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 23. septembra 2010 sp. zn. 6 T 28/2009 boli obvinení **A. N.**, **L. P.** a **J. N.** uznaní za vinných:

obv. **A. N.** v bodoch 1/ a 2/ z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák.,

obv. **L. P.** v bode 1/ z trestného činu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a

obv. **J. N.** v bode 2/ zo zločinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinená A. N. s obvineným Ľ. P. v bode 1/

dňa 2.12.2005 v Banskej Bystrici v pobočke O. B. S., a.s., po tom, čo obaja obvinení pri predchádzajúcich návštevách zisťovali podmienky pre poskytnutie kontokorentného úveru, obv. Ľ. P. ako konateľ spoločnosti A., s.r.o., na požiadanie obv. A. N. dobrovoľne uzatvoril s O. B. S., a.s., B. zmluvu o kontokorentnom úvere č. X. a spoločne s obv. A. N. aj dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke č. X., na základe ktorej bol tejto spoločnosti poskytnutý úver 2.500.000,- Sk s jeho konečnou splatnosťou

do 1. 12. 2006, pričom k žiadosti o poskytnutie úveru obaja obvinení predložili nepravdivé daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za kalendárne roky 2003 a 2004 spolu so súvahou a výkazom ziskov a strát spoločnosti P., s.r.o., neskôr A. s.r.o., avšak obv. Ľ. P. ani obv. A. N. úver úmyselne nesplatili, pričom si boli vedomí toho, že na poskytnutie úveru po predložení falošných dokladov nespĺňajú podmienky, čím spôsobili O. B. S., a.s., B., škodu vo výške 82.984,80 € (predtým 2.500.000,- Sk),

obvinená A. N. s obvineným J. N. v bode 2/

dňa 13.01.2006 v Banskej Bystrici v pobočke O. B. S. a.s., po tom, čo obaja obvinení pri predchádzajúcich návštevách zisťovali podmienky pre poskytnutie kontokorentného úveru, obv. J. N. ako konateľ spoločnosti S. P., s.r.o., V., na požiadanie obv. A. N. uzatvoril s O. B. S., a.s., B., zmluvu o kontokorentnom úvere č. X. a spoločne s obv. A. N. aj dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke č. X., na základe ktorej bol spoločnosti S. P., s.r.o. V. poskytnutý kontokorentný úver 2.500.000,- Sk s jeho konečnou splatnosťou do 12.01.2007, pričom k žiadosti o poskytnutie úveru obaja obvinení predložili nepravdivé daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za kalendárne roky 2004 a 2005 spolu so súvahou a výkazom ziskov a strát spoločnosti S. P., s.r.o., avšak obv. J. N. ako konateľ tejto spoločnosti ani obv. A. N. úver úmyselne nesplatili, pričom si boli vedomí toho, že na poskytnutie úveru po predložení falošných dokladov nespĺňajú podmienky, čím spôsobili O. B. S., a.s., B., škodu vo výške 82.984,80 € (predtým 2.500.000,- Sk).

Okresný súd za to uložil obvinenej A. N. podľa § 222 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2

písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému Ľ. P. uložil podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Obvinenému J. N. bol okresným súdom uložený podľa § 222 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. bola určená skúšobná doba s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obvineným A. N. a Ľ. P. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej strane O. B. S., a. s., škodu v sume 74.986,93 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená strana O. B. S., a. s., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Na základe odvolaní obvinených A. N. a J. N. a odvolania prokurátora podaného v neprospech všetkých troch obvinených rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. januára 2011 sp. zn. 3 To 318/2010 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok u všetkých obvinených vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvineným

A. N. podľa § 222 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;

J. N., podľa § 222 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;

a obvinenému Ľ. P. bol uložený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do prvej nápravno výchovnej skupiny.

V ostatných výrokoch ostal rozsudok súdu prvého stupňa nezmenený.

Obvinený Ľ. P. podal prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie, ktoré smeroval proti citovanému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica v spojení s uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici. Správne dovolanie má smerovať proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.).

Dovolanie oprel obvinený Ľ. P. o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zrejme mylne uvádza Trestný zákon). Domáha sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z uvedeného dovolacieho dôvodu vyslovil porušenie zákona citovaným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj uvedeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil obidva rozsudky, spolu s ďalšími rozhodnutiami obsahovo na ne nadväzujúcimi, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Svoje tvrdenie o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený opieral o argumentáciu, že záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme, je záverom právnym a v prípade, že dovolací súd po podrobnom vyhodnotení všetkých zabezpečených dôkazov prevezme jeho právny názor, že jeho konaním neboli naplnené všetky zákonné znaky trestného činu, ktorý mu bol kladený za vinu, prichádza do úvahy diametrálne odlišné rozhodnutie súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu.

Poukázal na to, že nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Keďže trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, je úmyselným trestným činom, na jeho naplnenie sa vyžaduje úmyselné zavinenie zo strany páchatel'a a medzi konaním páchatel'a a spôsobeným následkom musí existovať príčinná súvislosť.

Ďalej obvinený uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že on nezabezpečil doklady, ktoré boli predložené O. B. S. a. s. a jeho konanie nebolo motivované možným získaním majetkového prospechu na úkor O. B.. On nemal dispozičné právo k úverovému účtu, na ktorý boli poukázané peniaze vo výške 2.500.000,- Sk. Toto dispozičné právo mali len manžel'ia N.. Samotnú úverovú zmluvu síce podpísal, avšak obvinená N. predložila zmluvu o prevode obchodných podielov spoločnosti A., s. r. o. s tým, že má záujem odkúpiť obchodné podiely spoločnosti a je schopná splatiť úver, pričom je vlastníčkou určitých nehnuteľností. Nesporným faktom ostáva, že po schválení úveru sa vytvoril kontokorentný účet s tým, že klient banky môže vyberať schválenú sumu do výšky úveru.

Obvinený E. P. poukázal na to, že obvinená A. N. po celý čas vystupovala ako nová konateľka spoločnosti a deklarovala, že úver je schopná splatiť. Za spoločnosť A., s. r. o. on nikomu nedával žiadne doklady v súvislosti s vybavením úveru, ani iné doklady. Taktiež pokiaľ ide o dispozičné právo k úverovému účtu, on toto právo nemal a nevykonával žiadne výbery z uvedeného účtu. Je síce pravdou, že v deň podpisu zmluvy o prevode obchodných podielov v spoločnosti A., s. r. o. mu bola vyplatená suma 20 000,- Sk v hotovosti zo strany manžel'ov N. za prevody obchodných podielov. Predtým sa s ním nepoznali, boli zoznámení treťou osobou práve za účelom realizácie predmetného prevodu. Je zrejmé, že celá záležitosť ohľadom požiadania o poskytnutie úveru, ako aj realizácia jeho čerpania boli uskutočňované z iniciatívy manžel'ov N., pričom výlučne oni mali z poskytnutého úveru prospech vo výške 2.500.000,- Sk a on s týmito prostriedkami nedisponoval, nevykonával ich výbery, prevody a podobne.

Obvinený uviedol, že jeho konanie spočívajúce v podpísaní predmetnej žiadosti o úver a zmluvy o úvere nebolo motivované možným získaním majetkového prospechu, ale bolo dôsledkom naivity a jeho neopatrnnej dôverčivosti.

S prihliadnutím na uvedené dôvody obvinený navrhol rozhodnúť tak, ako to už bolo vyššie zhrnuté.

K dovolaniu obvineného Ľ. P. sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a navrhol dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Podľa prokurátora sú tvrdenia obvineného Ľ. P. len jeho interpretáciou vykonaných dôkazov, avšak súdy ich vyhodnotením jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach nemohli dôjsť k inému záveru, než k tomu, že obvinený Ľ. P. sa dopustil trestného činu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Poukázal pritom najmä na tú časť zákonného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., v zmysle ktorého nie je možné domáhať sa dovolaním preskúmania skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené alebo domáhať sa iného hodnotenia vykonaného dokazovania, než ako to urobili konajúce súdy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného Ľ. P. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., i keď nie celkom presne sa uvádza najprv rozsudok okresného súdu), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Treba zdôrazniť, že je mylný záver obvineného uvádzaný v dovolaní, že zavinenie je len záležitosťou právnou. Subjektívna stránka trestného činu musí byť vyjadrená skutkovými okolnosťami. Záver o zavinení obvineného je predovšetkým záverom skutkovým a v skutku musí byť vyjadrená aj forma tohto zavinenia, resp. zo znenia skutkovej vety musí

vyplývať, rovnako ako príčinná súvislosť medzi konaním a následkom konania obvineného. Zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica v jeho bode 1/ sú tieto okolnosti zjavné a tak, ako je skutok formulovaný, bol aj správne právne kvalifikovaný u obvineného Ľ. P. ako spolupáchateľstvo trestného činu úverového podvodu podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Dovolanie obvineného Ľ. P. síce formálne odkazuje na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., v skutočnosti sa obvinený domáha zmeny skutkových zistení, lebo ako už bolo uvedené, medzi skutkové zistenia patria aj otázky subjektívnej stránky trestného činu, teda zavinenia obvineného. V danom prípade je to aj výslovne vyjadrené v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa v časti dotýkajúcej sa obvineného Ľ. P. v bode 1/, že spolu s obvinenou A. N. obaja obvinení predložili nepravdivé daňové priznanie, spolu so súvahou a výkazom ziskov a strát spoločnosti P., s. r. o. (neskôr A., s. r. o.), pričom úver úmyselne nesplátili a boli si vedomí toho, že na poskytnutie úveru po predložení falošných dokladov nespĺňajú podmienky. Ide o podstatnú náležitosť subjektívnej stránky pri trestnom čine úverového podvodu, pri ktorom sa úver vyláka uvedením iného do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie. Je zrejmé, že zavinenie pokrýva v predmetnom prípade aj ostatné zložky konania a následku spôsobeného spoločným konaním aj obvineného Ľ. P. s obvinenou A. N..

Tvrdenie obvineného Ľ. P. v dovolaní, že on nemal z tohto konania, ktoré označil ako svoju neopatrnú dôverčivosť, prospech, ale že ho mali obvinení manželia N., nie je relevantné, lebo podstatnou náležitosťou skutku a zákonného znaku spáchaného trestného činu úverového podvodu bolo spôsobenie škody, v jeho prípade značnej škody O. B. S., a. s., lebo pri uvedení pravdivých údajov dotýkajúcich sa podmienok poskytnutia úveru, bez uvedenia do omylu, by banka taký úver neposkytla.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Vyššie uvedený dovolací dôvod preto nemôže napĺňať poukaz obvineného na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia a v predmetnom prípade bola dokonca

aj výslovne vyjadrená v znení skutkových viet. Rozhodne, ako už bolo vyššie uvedené, otázka zavinenia je predovšetkým otázkou skutkovou a nie, tak ako uvádza obvinený v dovolaní, len otázkou právnou.

Dovolací súd je viazaný skutkovými závermi súdov prvého a druhého stupňa a nemôže ináč hodnotiť dôkazy spôsobom, ako to pertraktoval obvinený v dôvodoch svojho dovolania. Jeho predstava v podstate o skutkových záveroch je iná, než k akej dospeli obidva vo veci konajúce súdy a od toho odvodzuje iné právne závery. Na základe toho, ako obvinený hodnotil dôkazy, mali by byť aj skutkové závery iné, než je záver súdov prvého a druhého stupňa. Pritom, ako je vyššie uvedené, ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. jasne prikazuje, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Z uvedeného je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania, o ktoré ho obvinený opieral.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preto bolo rozhodnuté tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. mája 2013

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová